HAMILTON. ONT. - SEPT. 15th 1954
5th YEAR OF PUBLICATION - No. 95

Calvinist-Contact

HOLLAND - CANADIAN MAGAZINE

Gevaarlijke arbeid (3)

De vraag waarmee we het laatste artikel eindigden was deze: In hoeverre hebben wij, Nederlandse immigranten van Calvinistische huize te maken met het vraagstuk van ontwaarding van de menselijke geest door bepaalde fabrieksarbeid? Hebben wij zoveel van deze mensen ontmoet hier in Canada en is dat de reden waarom we de noodklok gaan luiden? Het antwoord op deze laatste vraag kan kort en bondig luiden: neen, gelukkig niet. Het zou ook wel heel onwaarschijnlijk klinken, als we zeiden, dat juist mensen met een verminderd verantwoordelijkheidsbesef die ingrijpende beslissing genomen hadden om met hun gezin te gaan emigreren. Dat kan eenvoudig niet. Het besluit tot emigratie stelt een mens voor zulke grote verantwoordelijkheden, dat iemand, die in 't gewone leven al bang geworden is voor initiatief en aansprakelijkheid, dat nooit zou aandurven.

Het zou in dit verband zeer de moeite waard zijn om eens na te gaan hoeveel ongeschoolde fabrieksarbeiders er naar Canada zijn vertrokken. Dat getal moet wel uiterst gering zijn. Het kan natuurlijk voorkomen, dat de vrouw de verantwoordelijkheid draagt van de emigratie en dat de man gewillig gevolgd is, maar dat zijn uitzonderingen. In 't algemeen is het onder ons nog zo, dat man en vrouw samen dergelijke grote beslissingen nemen en dat de man daarbij de leiding heeft.

Wie zijn geëmigreerd?

Op de vraag, wie het dan zijn, die de grote sprong gewaagd hebben, zou een gemakkelijk antwoord te geven zijn. De immigratie-dienst in Canada zou ons immers wel een lijst kunnen verschaffen waarop precies staat aangegeven hoeveel agrariers, geschoolde fabrieksmensen, chauffeurs, middenstanders, enz. er na de oorlog uit Nederland Canada zijn binnengekomen.

Maar het gaat ons nu om de veel moeilijker vraag, wat voor type mensen zijn er geëmigreerd. Het is duidelijk, dat op die vraag pas veel later geantwoord zal kunnen worden. Als de historie van de na-oorlogse emigratie geschreven zal worden, zal er ook een hoofdstuk gewijd moeten worden aan de vraag welk slag mensen een nieuw vaderland gingen zoeken. Toch wagen we het nu reeds naar een antwoord te zoeken, hoewel we weten, dat dit ook "gevaarlijke arbeid" is. Welk slag mensen is geëmigreerd? U weet wel het antwoord, dat men in Nederland op die vraag geeft. Ze zeggen daar enigszins mismoedig: De room van ons volk vertrekt naar het buitenland. Om u nu maar tegelijk voor hoovaardij te bewaren, is het wel goed even door te geven de verzuchting van een mede-immigrant: Als dit nu de room is, hoe mager moet dan de melk zelf zijn. Had die man gelijk of niet? Laat ons zien.

Room of Ondermelk.

Het is niet de intellectuele bovenlaag, die Nederland verlaten heeft. Het aantal academisch-gevormden is practisch te verwaarlozen; slechts weinigen hebben de middelbare school bezocht. De oorzaken hiervan laten we even buiten beschouwing, we constateren nu alleen de feiten. Ook de culturele room is niet naar hier gestroomd. We spelen een beetje orgel en houden van zingen, maar wie weet er iets van muziekgeschiedenis af? Wie van schilder-, beeldhouw- of dichtkunst? Men zegt, dat in Nederland iedereen een vreemde taal spreekt, maar van de aankomende emigranten kan dat niet gezegd worden. Neen, niet de kunstzinnig- en wetenschappelijk gevormden hebben in de eerste plaats de emigrantenschepen bevolkt. Dus toch de ondermelk? Wacht even. Een mens heeft nog andere kwaliteiten dan z'n gevoel en z'n verstand, hij heeft ook nog een wil. En zou het nu niet zo zijn, dat bij degenen, die het besluit namen om te emigreren de wilsfunctie het sterkst ontwikkeld is? Mensen met een sterke doorzettingskracht in hun leven. Ze hebben het er eenmaal op gezet in het leven vooruit te komen en ze houden vol. Dit is een belangrijk ding voor emigranten: te willen slagen. Wel, we geloven dat dit slag mensen ruim vertegenwoordigd is onder de emigranten. Mensen met een sterk ontwikkelde streef-functie, mensen met een krachtige wil. Wie in dit opzicht spreken wil van de room van het Nederlandse volk, hij ga z'n gang, maar wij vinden geen reden om ons hierop te verheffen. Want als deze sterke wil niet vernieuwd wordt door de Heilige Geest, dan zijn deze mensen juist de meest lastige elementen, die op God's aardbodem te vinden zijn. Als dan hun streven om vooruit te komen in strijd komt met de Wet des Heren, wat een moeite om zichzelf te verloochenen (Zondagsarbeid)! Als twee zulke mensen de weg verschillend zien, wat kunnen ze dan fel tegenover elkaar staan. En wat groeit de jaloezie en afgunst welig als de een in de wedstrijd om er bovenop te komen, beter slaagt dan de ander.

Voorkomen beter dan genezen.

Het is inmiddels wel duidelijk geworden, dat uit Nederland niet hierheen gekomen zijn de slachtoffers van de arbeid aan de lopende band. Niet de initiatief-lozen, niet zij, die geen risico's op zich durven nemen, zijn naar dit land gekomen. Gelukkig niet, want wat is het moeilijk om dergelijke mensen van hun angst voor verantwoordelijkheid te genezen. Deze artikelen zijn dan ook niet geschreven ter genezing, maar ter voorkoming van de geestelijke verzwakking en verschrompeling, die in de factory dreigt. Deze bedreiging richt zich juist tegen het wilsleven en we zagen, dat dat de meest kwetsbare plek is van onze emigrantengemeenschap. Wat zouden we straks moeten met een groep Calvinisten-van-huis-uit, die geen fut meer hebben om vooruit te komen; die ook de moed en de geestkracht niet meer zouden kunnen opbrengen om te staan in de roeping waarin God ons in dit land geroepen heeft? God beware ons in Zijn genade daarvoor. Maar dan zullen wij ook op elkander moeten toezien en elkaar waarschuwen als er gevaren dreigen. Voorkomen is beter dan genezen.

Wij menen, dat er in de beweging, die steeds onder de emigranten zichtbaar is, n.l. de beweging van de farm naar de factory, van het land naar de stad, inderdaad gevaren schuilen en willen graag in een slot-artikel iets zeggen over de wijze waarop schadelijke gevolgen voorkomen kunnen worden.

K. HART

CANADEES NIEUWS

CANADA LAAT EUROPA NIET LOS.

Canada heeft na de oorlog 600 millioen dollar gegeven voor de militaire hulp aan Europa. Bovendien heeft Canada momenteel twaalf squadrons jachtvliegtuigen en een infanteriebrigade in Europa. Dat is genoeg om Canada recht te geven op medezeggenschap in de vorming van een nieuw defensieplan voor Europa na de ineenstorting van de E.D.G.

Dit is de mening van de chef van het departement van buitenlandse zaken, L. B. Pearson. Toen Engeland het idee opperde, een nieuwe conferentie te Londen te houden, waar de NATO-landen, behalve Canada, een nieuw plan zouden bespreken, heeft Canada op zijn recht gewezen en niet zonder resultaat.

Mr Pearson werkt met zijn staf intussen al aan een nieuw plan. Men wil elk deelnemend land een taak geven in het produceren van de nodige goederen. B.V. Duitsland met zijn groeiende auto-industrie zou jeeps kunnen maken, Canada met een gevestigde vliegtuigindustrie vliegtuigen voor alle deelnemende landen.

MEER CANADEZEN.

De bevolking van Canada groeit snel door immigratie en geboorte. Het Bureau van de Statistiek maakte de vorige week bekend, dat in het eerste halfjaar van 1954 de Canadese bevolking met 201.000 is toegenomen. Eind Juni was het aantal inwoners van Canada rond 15.236.000. De toename is dit jaar ongeveer 17 % meer dan vorig jaar. Als deze aanwas zo sterk blijft, zal Canada in 1961 17.5 millioen inwoners hebben.

DE EER VAN CANADA.

Toen Marilyn Bell, een 16-jarig schoolmeisje enkele uren gezwommen had, was de veelbesproken jaarbeurs, de C.N.E. ineens vergeten. Daar werd alleen nog met verontwaardiging over gesproken, omdat het bestuur van de C.N.E. alleen een enorme geldprijs voor een Amerikaanse zwemster had uitgeloofd, voor het overzwemmen van Lake Ontario, 32 mijl.

Het meisje uit Toronto, een vrijwel onbekende zwemster, ging het toch proberen, zomaar, voor de eer van Canada. Dit heeft de Canadese bevolking bijzonder getroffen en toen het er op ging lijken, dat Marilyn de enige zou zijn, die de geweldige toer zou volbrengen, begonnen radiostations met bulletins te werken en de kranten gaven extra edities uit. Zakenlieden en instellingen stelden giften in het vooruitzicht en overal, maar vooral in Toronto, sprak men over niets anders dan Marilyn.

Ze heeft het gewonnen en na een bijna niet meer menselijke inspanning in een lang gevecht met de ruwe golven kreeg ze grond onder de voeten, Canadese grond, 21 uur, nadat ze in Youngstown N.Y. het water ingegaan was. Ze had een dag en een nacht gezwommen, aangevuurd door supporters als de moed haar dreigde te ontgaan.

Nu is ze rijk. Ongeveer 50.000 dollar aan geld en goederen werden haar geschonken. Ze werd ingehaald, meer dan een vorst in Toronto, waar officiele personen verklaarden, dat een dergelijke volksoploop na de terugkeer van de soldaten uit de oorlog niet was voorgekomen.

WERVELSTORMEN AAN DE OOSTKUST.

Kort na elkaar hebben twee wervelstormen de Oostkust van de U.S.A. en Canada geteisterd. Tientallen mensen verloren het leven en de schade beliep enkele honderden millioenen. Het ergste leden de kustgebieden van Amerika, maar ook in de zeeprovincies van Canada stortten huizen in en werden boomgaarden leeggeschud. De tweede wervelstorm, die de naam "Edna" kreeg, bracht in Nova Scotia ongeveer 3 millioen dollar schade, speciaal aan de appelboomgaarden in de Annapolis Valley.

Deze wervelstormen ontstaan ergens midden op de Oceaan in de nabijheid van de Evenaar. Zij drijven meestal tot aan de kust en volgen dan de kust in Noordelijke richting. Zij vormen een voortdurende bedreiging van de Amerikaanse Oostkust. Amerika en Canada hebben in samenwerking met andere landen een waarschuwingsdienst gesticht, om de bewoners van de kustplaatsen en de zeevarenden tijdig van de vermoedelijke komst van een storm op de hoogte te stellen.

Weerschepen zijn dag en nacht in de weer en zodra een wervelstorm ontdekt wordt stijgen vliegtuigen op, die de storm begeleiden en onophoudelijk de richting en snelheid radiografisch doorgeven aan de weerstations. Het schijnt, dat vooral ijsbergen, die in de zomer naar het warmere water afzakken, grote invloed hebben op het ontstaan van dergelijke wervelstormen.

Ford - Canada

— De werkers aan de Ford fabrieken te Oakville Ont., hebben 20 seconden gepauzeerd, toen vorige week een in twee tinten groene Sedan van de transportband liep. Het was de 3.000.000ste Canadese Ford. De Canadese Fordfabriek bestaat juist 50 jaar. Vermoedelijk zal de 4 millioenste Canadese Ford in 1960 van de transportband glijden. Misschien pauzeren de arbeiders dan enkele seconden langer.

By the way

AS JESUS PASSED BY.

And as Jesus passed by, he saw a man which was blind from his birth.

John 9 : 1.

The blind man came under Jesus' compassionate observance as the Saviour "passed by." One gets the impression that Jesus was upon some definite mission and that the present opportunity to heal "happened" to lay upon His way. Our Lord did so many things apparently incidentally. Jesus saw possibilities for service on every hand, wherever He might be going. Of course, we know that nothing happens by chance, and that as the Son of God Jesus had a definite foreknowledge of what lay upon His way. However, we here get the impression that Jesus had a definite destination, and that on the way He saw and healed the blind man. Even though Jesus be upon another definite mission, the Saviour's eyes and heart were ever open to the needs of men as He passed them upon the way. As He passed by, Jesus' eyes combed the countryside for opportunities of service. Jesus therein revealed the compassion of God for the sick, the sorrowing, the distressed and the lost. What a comfort and assurance for us to know that the Lord still passes through with the same solicitude!

Jesus would also have us follow in His steps. He would have us have our eyes and hearts open for opportunities for service as we "pass by." In fact one of the greatest tests for service is when the demand interrupts your previous plans. Recall the Priest and the Levite in the parable of the "Good Samaritan." They too happened to pass by, but they kept on passing. Jesus did not keep on passing, and He would not have us do so either.

T. C. VAN KOOTEN.

Zo kort als het kan

— Op 31 Augustus trokken dikke rookwolken over Toronto. In het hartje van de stad woedde een brand in de Bloor St. United Church, een prachtig, 64 jaar oud kerkgebouw. Het gebouw dat juist gerestaureerd werd, liep een enorme schade op, die geraamd werd op $250.000. Veertien brandweertrucks in actie versperden het verkeer van Oost naar West in de door de C.N.E. zo drukke stad.

— Vele mensen in Ontario kunnen het Engels niet lezen. Hen moet het recht om een auto te besturen onthouden worden, aldus John R. Walker, president van de Toronto Traffic Conference tijdens een vergadering op Vrijdag 27 Augustus.

— De Hertogin van Kent, die Canada bezocht om de Nationale Jaarbeurs te openen, verrichte op 30 Augustus de plechtige opening van de eerste drie units van Ontario's grootste, nieuwste en belangrijkste installatie voor electrische energie, het Sir Adam Beck Niagara Generating Station No. 2.

— Terwijl de Hertogin sprak over de „water power", waardoor Ontario van een landbouwprovincie in een vooraanstaande industriestreek was veranderd, gevoelden de drieduizend toehoorders een andere, meer directe waterkracht op hun paraplues of onbeschermde hoofden.

— Er is een zeeweg tussen Canada en de Noordpool van Oost naar West. Deze zo vaak tevergeefs gezochte verbinding is gevonden door twee Amerikaanse ijsbrekers, de Burton Island en de Northwind, die zich nog met moeite een weg konden banen door de ijsbarriere van de Mc.Clure Strait, waar een ongewoon sterke dooi veel ijs had doen smelten. Deze vondst zal waarschijnlijk meer van wetenschappelijk, dan van practisch belang zijn, omdat gewone schepen deze route niet kunnen bevaren vanwege het ijs.

— Victoria, de hoofdstad van British Columbia is terecht verbolgen over de vele bladen, die Vancouver de provinciale hoofdstad noemen. Binnen twee maanden heeft men zes van zulke publicaties aangetroffen. Eén ervan verscheen zelfs in de nieuwe editie van Webster's New American Dictionary.

— In Trois Rivières, Quebec, worden 200 studenten van het St. Joseph Seminary gedwongen, hun huiswerk na schooltijd op school te maken. Thuis kwam er toch niets van, vonden de "fathers" van het Seminary, omdat de studenten daar niets anders deden dan neervallen in een stoel om met de rest van het gezin zich te vergapen aan de televisie.

— Er is geen betere voorbereiding voor het huwelijk, dan een verpleegstersopleiding zei Miss Frances McQuarrie, nursing education secretary of the Can. Nurses' Association. Veel Canadese meisjes schijnen dan een goed huwelijk tegemoet te gaan, want de laatste weken zijn ongeveer 3500 Canadese meisjes met een dergelijke opleiding begonnen. Het schijnt dat het Canadese meisje als regel meer voelt voor werk met mensen en kinderen dan voor werk met schrijfmachines en toonbanken. Miss McQuarrie zei ook nog, dat een groot deel van de verpleegsters trouwt na een korte tijd van practisch werk.

CALVINIST CONTACT

Holland - Canadian Magazine

Issued the 1st and the 15th of each month, under the auspices of the Christian Reformed Immigration Societies in Canada.

Publication Committee:

Alberta:
Rev. J. Hanenburg
British Columbia:
Ontario:
Rev. A. Persenaire, President
Mr. J. Vander Vliet, Secretary
Rev. J. van Harmelen, Treasurer
J. Tamming
H. Tiesma
C. C. Vande Riet
Rev. J. Rubingh

Editorial Committee:

Rev. K. Hart, Wallaceburg, Ont.
Rev. J. Gritter, London, Ont.
Rev. F. Guillaume, Toronto, Ont.
Rev. T. C. Van Kooten, Hamilton, Ont.

Contents:

All matters for publication should be sent to the Editorial Secretary: Mr Ad. Otten, 212 Cedarvale Ave., Toronto 13, Ont., Phone HO-0802.

Subscriptions and Advertising:

Send all subscriptions, renewals and advertising to the office of the Administrator: Mr. Lucas Koops, Group I Mailboxes, Box 7, Burlington, Ont., phone NE 4 - 6231. — Subscriptions $3.00 a year in advance.

Printers:

Bosch & Keuning (Canada) Ltd., Box 34, Station "B", Hamilton, Ont.

Mailing:

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ont.

SCHOOLOPENING.

Uit Aylmer (Ont.) bereikt ons het bericht, dat men daar te beginnen met deze Septembercursus een nieuwe Christelijke School heeft geopend. Als hoofdonderwijzer is benoemd de heer L. Lutgendorff van St. Thomas die, nu reeds enkele jaren in Ontario woonachtig, voor dien geruime tijd het Christelijk Onderwijs in Nederland gediend heeft.

CHURCH LIFE IN CANADA

De United Church of Canada I

Het zegel (Seal).

Het gebruik van een zegel is al heel oud. 't Was in 't algemeen een figuur, een naam, een wapen in metaal gesneden. Men drukte dit metalen voorwerp in was of lak, om daardoor de echtheid van een geschrift of document te waarborgen.

Landen en steden hadden zegelstempels die aan zegelbewaarders werden toevertrouwd. Tot in de 12e eeuw drukte men de zegels zelf op de oorkonden. Later werden de afdrukken door perkamenten stroken of snoeren aan het document bevestigd.

Vele kerken hebben een zegel met een spreuk of Schriftwoord tot omschrift of opschrift, om daarmee haar stukken te waarmerken.

In een emigrantengemeente komen de leden uit verschillende delen van Nederland en ook uit allerlei kerken.

Het is interessant om de zegels te bestuderen die op de attestaties zijn afgedrukt. Deze zegels waarborgen dat de attestatics echt zijn.

Wanneer we het zegel van de United Church of Canada bestuderen zien we in de eerste plaats dat het een

ovale vorm

heeft. Deze ovale vorm is ontleend aan de voorstelling van een vis, die gebruikt werd als een geheim symbool waardoor de eerste Christenen zich aan elkaar konden kenbaar maken in de dagen der vervolging. Het was een wachtwoord, een herkenningsteken. Het Griekse woord voor vis is ichthus.

Men had dit woord samengesteld uit de eerste letters van de woorden I(esous) Ch(ristos) Th(eou) U(ios) S(ooter), Jezus Christus, de Zoon van God, de Zaligmaker.

Dit beeld van de vis komt in de oud-Christelijke kunst heel veel voor. Vooral in de catacomben heeft men het aangetroffen.

Nadien is het een veel voorkomend symbool in het Kerkelijk leven.

Midden in de ovale visvorm van het zegel van de United Church zien we een X, de Griekse letter Chi. Dat is de eerste letter van het Griekse woord voor Christus en het traditionele symbool voor de persoon van Christus die het levende middelpunt is van het geloof en van de kerk.

Door deze X wordt de ruimte in de ovale visvormen in vieren verdeeld. In elk gedeelte bevindt zich een passend symbool. Drie ervan zijn in het bijzonder verbonden met de drie kerkengroepen "Congregational, Methodist and Presbyterian", die het op 10 Juni 1925 eens werden om de United Church of Canada te vormen.

De open Bijbel

vertegenwoordigt de „Congregational Churches" met hun nadruk leggen op Gods waarheid, die vrij maakt. Van deze kerkengroep heeft men - zo zegt men - geërfd de "libertas prophetandi", de vrijheid om te profeteren, liefde voor geestelijke vrijheid, bewust zijn van de voortdurende scheppende kracht van den Heiligen Geest.

De duif

is het embleem van den Heiligen Geest (Mark. 1 : 10), wiens herscheppende kracht hèt kenmerk was van het Methodisme. Aan deze kerk ontlenen we zo zegt men - de ijver om te evangeliseren, de bezorgdheid voor de verlossing van de mens, de warmte in de gemeenschap der heiligen, het getuigenis van geestelijke ervaring en de bezielende geestelijke liederen.

De brandende braambos

is het symbool dat de Presbyterianen hebben aangenomen. Het gaat terug op het

CANADIAN NATIONAL EXHIBITION.

Ik zou nu eigenlijk iets moeten schrijven over de Exhibition, maar ik denk er niet aan. Ik kan er niets goeds en niets kwaads over schrijven want ik ben er niet eens geweest....

Och, dat is ook al geen schande, want millioenen Canadezen en duizenden immigranten zijn er evenmin geweest. Maar omdat ik er betrekkelijk dicht bij woon moest ik er eigenlijk wel even kijken. Dat moest dan maar op Labourday gebeuren, want alle andere dagen sta ik aan de benzinepomp en poets ruiten van mensen, die rijker zijn dan ikzelf....

Mijn vrouw had er niet veel mee op, dat ik nu juist die ene vrije dag nog weer niet thuis zou zijn. Maar je bent journalist of je bent het niet en zo moet je op sommige momenten heel gewichtig „Neen vrouw", kunnen zeggen. Nou, dat kan ik wel. Maar toch kreeg mijn vrouw haar zin.

In de vroege morgen van Labourday moest ik haar naar het hospital brengen en laat in de avond werd onze zoon geboren, de eerste Canadees in onze familie. Maar de C.N.E. werd door mij niet bezocht en eerlijk gezegd heb ik er maar weinig aan gedacht, die hele lange Labourday. De heren van Bosch en Keuning waren al woest op me, omdat de kopy die keer zo vreselijk laat kwam en de heren redacteuren zullen er wel moeite mee hebben, om echte deftige dominees te blijven, als ze zien, dat ik met geen woord over de C.N.E. heb geschreven.

Want het is tenslotte geen kleinigheid zo'n bevalling, ik bedoel, zo'n Exhibition. Daar leeft toch iedereen in mee, nietwaar? Je leeft in spanning, of alles goed zal gaan en wat of de familie in Holland wel zal zeggen. En als het allemaal goed gegaan is, dan ben je toch ook een beetje trots, al heb je er eigenlijk niets aan gedaan, aan die Exhibition bedoel ik.....

O ja, die Exhibition, 's werelds grootste jaarlijkse tentoonstelling, een stad op zichzelf, compleet met verloren kinderen en dodelijke ongelukken. In veertien dagen bereikt zo'n stad bijna drie millioen inwoners, komende en gaande mensen van een half uurtje tot een dag, de meesten teleurgesteld en allemaal moe. „Moet je ook gaan zien", zeggen die mensen, voordat ze naar bed gaan, maar ik denk, dat ze dat zeggen om zich groot te houden. Want als je niet echt, heel echt, houdt van worstelende vette ladies (om en bij de 400 pond) of van dansende waiters en een cowboyshow in de Grandstand, als je niet echt snakt naar een speedboatrace of een park vol proppen papier en eksterogen, dan kun je nooit zonder een zucht van opluchting zo'n Exhibition verlaten, of die nu in Toronto of in Zuidlaren gehouden wordt.

Dat is natuurlijk allemaal praat van niks, om te verbloemen, dat ik niet naar de Exhibition geweest ben. Gewoon jaloerserigheid, anders niks, maar ik zal mijn vrouw vragen, of ze een volgende keer op Labourday met me uitgaat, en dan zeg ik lekker niet, waar we heen gaan.

AD. OTTEN.

---

teken dat God aan Mozes gaf, Exodus 3 : 2: De braamstruik stond in brand maar werd niet verteerd. Men wil er door aangeven de onverwoestbaarheid van de kerk des Heren.

Van het Presbyterianisme heeft men - zo zegt men - ontvangen een erfenis van een eerbiedige achting voor de kerk als het lichaam van Christus, de orde in het kerkelijk leven, de waardigheid van de eredienst, de opvoeding van de leden en de beslissende autoriteit van de heilige Schrift als het Woord van God.

Alpha en Omega

zijn dooreengevlochten afgedrukt in de onderste ruimte van de ovale visvorm. Het zijn de eerste en de laatste letters van het Griekse alphabet en zij mogen vrij vertaald worden als de eerste en de laatste. Zij symboliseren de levende, eeuwige God. (Openb. 1 : 8).

Ut onmes unum sint

leest ge in het randschrift.

Het komt vaak voor dat men in een kerkelijke zegel wat Grieks of Latijn aantreft. Deze talen hebben van meetaf het kerkelijk leven beheerst. Het Nieuwe Testament was in het Grieks geschreven en vele kerkvaders, Augustinus b.v. schreven Latijn.

In het randschrift toont het zegel boven aan de naam van de kerk. "The United Church of Canada" en onderaam door twee gestyleerde Maple leaves van de naam gescheiden de latijnse woorden "ut omnes unum sint", dat zij allen één zijn, woorden die genomen zijn uit het hogespriesterlijk gebed van den Heiland, Joh. 17 : 21, welke aangeven dat er eenheid moet zijn tussen mens en mens, en mens en God in de kerk, die het lichaam van Christus is. Deze tekst is een voortdurende herinnering dat we als kerk één moeten zijn en al meer één moeten worden.

Het zegel laat ons duidelijk zien dat de United Church of Canada teruggaat op drie kerken, die er voor 1925 in Canada waren. Door emigratie waren hier Congregationalisten, Methodisten en Presbyterianen komen wonen. Er was eenheidsstreven en het zegel geeft weer dat er eenheid werd bereikt.

Het is een mooi zegel. De visvorm, de open Bijbel, de duif, de brandende braambos, dat alles lijkt zo schriftuurlijk.

De eenheid trekt ons aan. Doch, was het misschien een eenheid ten koste van de waarheid?

J. VAN HARMELEN.

TER KENNISNEMING EN WELLICHT TER NAVOLGING.

De Chr. Ref. Credit Union Ltd. te Clinton, Ont. zond ons het volgende korte overzicht van de stand van zaken tot 31 Mei 1954. We nemen dit op in ons blad, niet alleen voor onze lezers te Clinton, maar ook voor hen, die de oprichting van een Credit Union overwegen en graag willen weten hoe de zaken op andere plaatsen marcheren.

Inkomsten:	
Als aandelen	20.282,77
Als spaargelden	2.106,70
Lening Royal Bank	6.000,00
Winst	701,57
Totaal	29.091,04
Uitgaven:	
Lening aan leden	28.140,00
Totaal in Royal Bank	905,64
In Kas	45,40
Totaal	29.091,04

Het aantal leden van de Credit Union te Clinton bedraagt 114. Het bestuur deed tot de leden een opwekking uitgaan om zoveel mogelijk op de Credit Union te sparen.

Bovendien hoopt het bestuur, dat er velen uit Clinton en omgeving zich zullen melden voor het lidmaatschap. Men kan dat doen in het volste vertrouwen, dat het finantieel beheer gezond is. De Canadese regering ziet daarop toe en van gouvernementswege wordt een regelmatige contrôle uitgeoefend.

Het is jammer, dat er nog zovelen onder onze mensen zijn, die wachten met lid te worden totdat ze geld nodig hebben. Dat is niet verstandig. Wie direct spaart op de Credit Union en niet wacht tot hij zelf geld nodig heeft, bewijst zichzelf en anderen een dienst. Immers, hij kan zelf gemakkelijker geholpen worden als de dag komt, dat hij lenen wil; en bovendien kunnen door de kapitaalsuitbreiding meerderen van de Credit Union profiteren. Zo ligt hier een mogelijkheid om met elkaar onze eigen zaak sterk te maken. Vergeet daarbij niet, dat door dit gemeenschappelijk sparen het vertrouwen van de Canadese wereld in ons immigranten in de hand gewerkt wordt.

Wie nadere inlichtingen wenst kan zich ten allen tijde wenden tot de boekhouder, Mr C. Treffers te Clinton. Zijn telefoonnummer is 471 W.

CANADA'S NEW BANK

In de pers is reeds enige tijd geleden melding gemaakt van het feit dat in Canada een nieuwe bank is toegelaten. Voor degenen die met Nederland verbonden zijn of geweest zijn is het van belang om te weten dat deze nieuwe bank nauw verbonden is met de Nationale Handelsbank in Amsterdam. Deze Nederlandse bankinstelling heeft ook kantoren in Indonesie, Japan, Thailand, Singapore en Hongkong.

Canada heeft een snelle ontwikkeling meegemaakt. En de bestaande banken zijn snel meegegroeid, en hun zwaartepunt lag ongetwijfeld bij de binnenlandse ontwikkeling.

Nu Canada langzaam màar zeker een grote plaats verovert in de wereldhandel, kan de rijke internationale ervaring van de Nederlandse instelling van groot nut zijn voor de buitenlandse handel van Canada.

De naam van de bank werd in het Engels gesteld als The Mercantile Bank of Canada. Natuurlijk kan deze bank ook vooral diensten bewijzen aan Europese immigranten, die kleine of grote geldconnecties met het oude vaderland hebben.

Wij hebben nog een gevoelige plek voor Nederland en dit Nederlandse initiatief ter bevordering van Canada's welvaart doet ons goed.

Het begin is niet groot. Men start dus met kantoren in de grote centra van buitenlandse handel: Montreal, Vancouver. Later stellig meer.

Onzerzijds veel succes!

Mrs. C. WITT

VOOR DE VROUWEN

Een recept voor een kalm gemoed.

Dat we in een spannende tijd leven wil ieder erkennen. Dat is in meer dan een opzicht waar. Van kalmte en rust geniet menigeen niet. Het is altijd druk, men is altijd "in a hurry". Alles jaagt rondom ons en we jagen mee. Hoe kunnen we kalm blijven?

Onlangs las ik een stukje dat goede wenken gaf. Het is geschreven door een man, en is daarom misschien niet zo zeer iets "voor de vrouw". Maar van de gedachte die er in uitgebracht wordt kunnen ook wij vrouwen profijt hebben, al is het dan op een geheel andere wijze.

De schrijver, Mr C. Peters, reed in zijn auto langs de prachtige Potomac River in Washington, en hij voelde zich zoveel kalmer en rustiger dan gewoonlijk. Het zonlicht lag op de groene bladeren der bomen. De rivier glinsterde onder de blauwe hemel. Dat was heel niets buitengewoons, maar de kalmte die Mr Peters gevoelde was wel iets bijzonders.

Hij keek naar zijn speedometer en wist dadelijk waarom hij zo kalm was. Hij reed slechts 30 mijl per uur terwijl hij anders altijd 40 of 50 mijl reed op deze weg.

De volgende dag reed hij weer slechts 30 mijl per uur en werkelijk, hij was weer innerlijk kalm en gerust. Nu doet hij het altijd en zijn vrienden noemen hem - "30 mile Peters". Maar daar geeft hij niets om. 't Is nu een pleiziertochtje die rit van huis naar 't kantoor en terug, terwijl het vroeger een spannend iets was.

Nu ondervindt hij dat de verkeerslichten veel vaker groen zijn dan rood, en als het laatste 't geval is maakt het hem niet boos, zoals vroeger.

Uit fatsoenlijkheid rijdt hij aan de rechterkant van de weg en maakt een vriendelijk gebaar met de hand als het vertrouwd is dat iemand hem passeert. Dan vliegt de man, die achter hem reed, hem voorbij, zijn motor razende, banden gierende, de hele auto schuddende. De bestuurder zit gebogen over het wiel, zijn ogen staren de weg langs, zijn voet drukt krampachtig het gas pedaal in en hij is altoos klaar om ogenblikkelijk op de rem te trappen. Zijn brein werkt vooruit om te zien wat voor hem ligt, en alle zenuwen zijn gespannen terwijl hij zich met zijn auto weer naar de rechterkant begeeft.

Mr Peters haalt zo iemand bijna altijd in bij het volgende rode licht. Hij steekt kalmpjes een cigaret op, slaat de spelende kinderen voor het nabijzijnde huis rustig gade en geniet van de frisse lucht. De andere heeft zijn ogen strak op het rode licht gevestigd; hij kruipt vooruit om zo spoedig mogelijk te kunnen doorgaan zodra het licht weer groen wordt.

Door zijn leven te wagen twee maal per minuut, een half uur iedere dag, komt deze man 5 minuten vóór Mr Peters op het kantoor. Hij denkt dat hij 't gewonnen heeft. Mr Peters komt wat later, maar hij is kalm en rustig en kan zijn werk dus beter verrichten.

In andere zaken is het ook goed om, zeg maar, met een snelheid van 30 mijl in 't uur door het leven te gaan en dan komt men er ook. Is het niet een les voor ons die altijd snel willen voortgaan en geen tijd nemen voor rust en nadenken? Vooral in de zomer is er gevaar dat we zo druk zijn met alles en nog wat dat we geen tijd hebben voor de dingen van hoger betekenis. Dat is niet goed. We moeten ons geestelijk leven ook voeden - ook in de zomer. Volg de goede raad van Mr Peters en reis wat kalmer door het leven. De Christen weet het wel, is 't niet? Dan moeten we er ook naar leven en handelen. Laten de woorden van Jesaja ons steeds voor de aandacht staan:

"In stilheid en vertrouwen zal uw sterkte zijn."

CANADESE VOEDINGSVOORSCHRIFTEN.

Ieder land heeft zijn eigen voedingsvoorschriften en gewoonten, zo ook Canada.

Vele ervan zullen u bekend voorkomen en vaak verschillen zij niet veel van de Nederlandse. De verschillen worden veroorzaakt door het klimaat en door het feit dat een groot deel van de bevolking van Britse oorsprong is. De Nederlandse immigrantenvrouw zal verstandig doen, als zij zich langzamerhand aanpast bij de regels en gewoonten van haar nieuwe land. Deze regels werden gemaakt met het oog op een goede gezondheid van het hele gezin. Bovendien zou het niet economisch zijn, alle Nederlandse voedingsgewoonten aan te houden, daar vele ingrediënten hiervoor niet regelmatig worden verkocht in Canadese winkels en daarom duurder zijn.

De Canadese Voedingsraad stelde de volgende voorschriften samen:

1. MELK. Kinderen tot 12 jaar tenminste 2 glazen; van 12-18 jaar tenminste 3 glazen en volwassenen tenminste 1 glas per dag.

2. FRUIT. Eenmaal per dag een citrusvrucht (een sinaasappel of ½ grapefruit) of een paar tomaten of het sap van deze vruchten. Bovendien elke dag een portie ander fruit.

3. GROENTEN. Tenminste één portie aardappelen en twee porties groenten, bij voorkeur groene of gele groenten, per dag. Gebruik vaak rauwe groente.

4. CEREALS, (geprepareerde granen zoals maisvlokken, gepofte granen, havermout, e.d.) en BROOD. Eenmaal per dag een volkorencereal en tenminste 4 sneden brood met boter of gevitamineerde margarine.

5. VLEES EN VIS. Eenmaal per dag vlees, vis of gevogelte; dit kan afgewisseld worden door bonen, eieren en kaas. Gebruik vaak **lever.** Bovendien: eieren en kaas, beide tenminste drie maal per week.

6. VITAMINE D. Tenminste 400 I.E. (internationale eenheden waarin de vitamine gemeten wordt, een zeer kleine maat, over de gehele wereld gelijk) per dag, voor allen die in de groei zijn, voor a.s. moeders en moeders die haar kind zelf voeden.

Wanneer de huisvrouw deze regels opvolgt, zal een betere gezondheid voor haar gezin het resultaat zijn.

LEAGUE LADIES AIDS SOUTH-WEST ONT.

Op 2 Sept. is te Strathroy een belangrijke vergadering gehouden van het Hoofdbestuur dezer League en de besturen van de Kringen London, Wyoming en Chatham.

De leiding beruste bij de Presidente van de League Mrs G. vanderVeen van St. Thomas.

In haar inleidend woord naar aanleiding van 1 Samuël 3 sprak de Pres. over de grote verantwoordelijkheid en de roeping van ons, Vrouwen en Moeders. Speciaal wees zij op de noodzakelijkheid van Chr. Scholen voor onze kinderen. Haar diepgevoeld tevens opwekkend woord, vond weerklank in de harten der aanwezigen.

In verband hiermede werden plannen gemaakt voor het oprichten van een Fonds Chr. Scholen, dat nader zal worden uitgewerkt.

Daarna volgde een bespreking over de toogdag, die D.V. op 7 Oct. a.s. zal worden gehouden in de Chr. Ref. Church te Londen 513 Talbot St. N. 's namiddags 2 uur.

Ieder was hierover vol enthousiasme.

Spreker voor de morgenvergadering is Drs A. Haalboom (Hoofd Chr. School Sarnia) te Petrolia.

Het onderwerp is: "Opvoeding" (iets over kleine moeilijkheden). Aangezien het terrein van Drs Haalboom Opvoedkunde en Zielkunde is, zal het zeer zeker belangrijk zijn.

In de middagvergadering zal Ds W. D. Buursma van Strathroy spreken over: „Ruth".

Van iedere Kring zal een zangstukje en declamatie worden gevraagd.

De basement van de Chr. Ref. Church te Londen biedt tevens een uitstekende gelegenheid aan voor het gebruiken van lunch. (Laat toch niemand vergeten dit mee te brengen aangezien alleen thee of koffie zal worden aangeboden).

Laten we vooral komen, onze buren, gasten meebrengen en zo trachten leden te winnen.

Nog dient te worden vermeld dat van de League Trenton een zeer gewaardeerd schrijven is ontvangen over het houden van een samenspreking.

Intussen had op 14 Sept. te Aylmer een bespreking plaats tussen League Trenton en League South-West Ont.

Moge alles mee werken tot bloei onzer verenigingen en mogen wij als Vrouwen steeds meer ons leven besteden in dienst van onze God.

Dit was de grondtoon der aangename en vlotte vergadering die door Mrs G. Hoytema van Clinton, met dankgebed werd gesloten.

Mrs G. KOOP, Secr.

CURSUSSEN VOOR NIEUW AANGEKOMENEN IN TAAL EN STAATSBURGERSCHAP

Deze cursussen worden in de meeste gemeenten in geheel Canada gegeven. U kunt door het volgen daarvan vlugger de taal van Uw gemeenschap leren en zult kennis opdoen omtrent Canada en het Canadese leven.

Wat U op deze cursussen leert, zal U tot steun zijn bij het uitvoeren van plannen voor Uw toekomst in Canada en zal van grote waarde zijn, wanneer U Uw aanvrage voor het Canadese staatsburgerschap indient.

Bijzonderheden omtrent deze cursussen kunt U in Uw gemeente verkrijgen bij de "Board of Education", het locale hoofd der school (principal), de pastoor der parochie of de dominee, Uw werkgever of functionarissen van Uw eigen organisaties van Nederlanders.

Indien U in een omgeving woont, waar zulke cursussen niet gegeven worden, kunt U kosteloos studiemateriaal voor zelfonderricht verkrijgen van de "Canadian Citizenship Branch, Department of Citizenship and Immigration", Ottawa, Canada.

Gepubliceerd in opdracht van:

Hon. J. W. PICKERSGILL
Minister of Citizenship and Immigration

LAVAL FORTIER, O.B.E., Q.C.,
Deputy Minister of Citizenship and Immigration

DE LAATSTE DAGEN VAN DE E.D.G.

De nieuwe toestand in Europa

De Europese Defensie Gemeenschap is dood. Mendes-France had het tere kindje in zijn handen en hij heeft het laten vallen. Het brak zijn rugje en wordt door zijn liefhebbende ouders diep betreurd.

Het Kremlin treurt niet. Het stuurde de afgelopen week een felicitatie naar Parijs en tevens een uitnodiging, om nu maar meteen in te gaan op de al eerder te Berlijn voorgestelde vorming van een veiligheidspact voor geheel Europa. Het antwoord was koel afwijzend, maar Rusland heeft nog reden genoeg tot juichen.

Alle aansporingen van president Eisenhower en zijn Amerikaanse regering, alle wijze raad van Winston Churchill en alle concessies der West-Europese ministers op de conferentie te Brussel zijn tevergeefs geweest. Het moge een troost zijn, dat de Nederlandse minister Beyen, met zijn Belgische collega Spaak, de eensgezindheid van de vijf niet-Franse woordvoerders heeft kunnen behouden; oneindig belangrijker is het feit, dat zij met elkaar onmachtig waren Mendes-France tot een redelijk accoord te brengen.

In troebel water.

De ernst en de betekenis van deze gang van zaken is niet gering. De verdwijning van de E.D.G. toont het begin van geheel nieuwe verhoudingen, die het beeld van de hele Westerse wereld zullen veranderen. Het is het faillissement van de politiek der West-Europese integratie en de mislukking van het streven om West Duitsland samen met Frankrijk te voegen in het West-Europese en in het Atlantische geheel.

Ondertussen voert Rusland haar nieuwe politiek met grote vaardigheid. Zij laat gezelschappen van bonte pluimage naar Rusland komen. Zij stuurt schakers en andere sportsmensen naar het Westen om daar daverende overwinningen te behalen en zij gebruikt het lokmiddel van de handel tussen Oost en West.

Rusland heeft veel succes met deze nieuwe politiek. Velen gaan er aan twijfelen, of het in Rusland wel zo zwaar en zo slecht is. Velen zien thans niet meer de diepe kloof, die er ligt tussen de vrije wereld en de landen, waar priesters en predikanten hun preek wekelijks moeten laten keuren door de politieke politie . . . . .

IN AMERIKA

Met 41 tegen 34 stemmen heeft de Amerikaanse Senaat een van Democratische zijde afkomstig amendement aangenomen, om de militaire hulp aan het buitenland met 200 millioen dollar te verlagen, overwegend dat de oorspronkelijk voor Indo-China bestemde wapens daar nu niet meer nodig zijn.

Senaat en Huis van Afgevaardigden hebben nu hun goedkeuring gehecht aan een wetsontwerp, waarbij de communistische partij in Amerika wordt verboden en waarbij bovendien op het lidmaatschap van deze partij strenge straffen worden gesteld.

FORMOSA IN GEVAAR

In antwoord op het dreigement van Tsjoen-Lai dat Amerika zich afzijdig dient te houden als Communistisch China een aanval tegen het in Nationalistische handen zijnde Formosa zou beginnen, heeft president Eisenhower verklaard, dat de zevende Amerikaanse vloot, die in de straat van Formosa kruist, onder geen enkele voorwaarde voor een communistische invasievloot uit de weg zal gaan.

ACHTER HET GORDIJN—

Na het hoofd van de West-Duitse veiligheidsdienst, dr John, heeft nu ook het Cristendemocratische Bondsdaglid Karl Franz Schmidt-Wittmack (met vrouw en dochter) de stap van West naar Oost gedaan. Men vermoedt, dat er tussen zijn geval en dat van de onlangs verdwenen dr John een bepaald verband bestaat. De Oost-Duitse radio heeft bekend gemaakt dat Schmidt-Wittmack, die lid was van de Bondsdagcommissie voor de E. D. G. en zaken die geheel Duitsland betreffen, zijn werk geheel zal stellen in dienst van de hereniging van Oost en West Duitsland.

Te begrijpen

Ergens aan een Franse weg, waar de Alpen van Haute Savoie beginnen, staat in een bergkloof een standbeeld. Het is opgedragen aan de doden van de Maquis en van de Resistance.

Wie in de eenzaamheid der bergen dit trotse beeld gezien heeft, moet wel bedenken, hoe in de tijd van enkele generaties tot driemaal toe de Duitse legers in het Franse land binnendrongen.

Wie niet vergeet, welke brandmerken en lidtekens de Franse natie gedragen heeft sinds 1870 en 1914 en nog draagt sinds 1940 kan de onwil en de aarzeling begrijpen, die het Franse volk heeft ten opzichte van het E.D.G.-verdrag.

Nederland weer zondebok?

Een samenraapsel van verzinsels, verdachtmakingen en vierkante leugens kan men het memorandum noemen, dat de Indonesische regering toevoegde aan haar verzoek, om Nieuw Guinea op de agenda van de V. N. te plaatsen. Een woordvoerder van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken heeft daar zeer terecht de nuchtere waarheid tegenover gesteld.

Dat wil echter niet zeggen, dat die waarheid zal zegevieren. Integendeel. We moeten er op voorbereid zijn, dat door de Assemblee een beslissing zal worden genomen, die voor Nederland op zijn minst onaangenaam zal zijn.

Zelfs wanneer onze West-Europese vrienden en de Noord-Amerikaanse landen samen met Australie partij zullen kiezen voor Nederland - wat de Amerikanen aangaat is dat nog lang niet zeker - staat reeds vast, dat een paar Zuid-Amerikaanse stemmen genoeg zijn, om de communistische, Aziatische en Arabische landen in staat te stellen, Nederland opnieuw tot zondebok te verklaren.

De beslissing van de Assemblee wordt niet bepaald door gezond verstand. Zij kan door het boze spel van intriges en sentimenten ongunstig zijn voor Nederland en Nieuw Guinea. Vooral voor Nieuw Guinea, want elke voetstap, die Indonesie zou zetten op "West Irian", zou leiden tot verdrijving van de Nederlanders en tot onderwerping van de Papoea's aan de zegeningen die het bewind der machteloze machthebbers te Djakarta hun brengen wil.

VERDEELDE LANDEN.

Het "Oosten" en het "Westen" zijn in de wereldpolitiek begrippen geworden die voor iedereen duidelijk zijn. De wereld wordt erdoor verdeeld in twee kampen, hoewel het van elk land niet duidelijk is, tot welk kamp het gerekend moet worden. De meeste en de meest belangrijke landen geven echter geen twijfel over de vraag, of zij tot "Oost" of "West" behoren.

Daar, waar Oost en West aan elkaar grenzen, liggen de verdeelde landen. Duitsland voelt dagelijks een schrijnende pijn waar het ijzeren gordijn hangt, in Oostenrijk en Korea is het ene deel van het volk gescheiden van het andere en thans is Frans Indo China het volgende slachtoffer.

Velen leven in deze landen gescheiden van familie, van geboortegrond en van bezittingen en wie zal beschrijven, hoeveel leed er in deze verdeelde landen geleden wordt? Natuurlijk, het kon erger. Een deel van deze volken is nu nog niet in de greep van het communisme, maar de dreiging is er elke dag.

Die dreiging is er elke dag voor alle landen op de grens, verdeeld of onverdeeld. Ook daar is men bevreesd om zich te uiten, want wat zal er morgen gebeuren? Men praat liever niet over politiek, want de grens tussen Oost en West is beweeglijk. Het liefst houdt men zich neutraal.

Dat is koren op de molen van het Kremlin, dat graag een neutrale zone zou zien tussen zich en zijn grote vijand, het Westen. Maar juist die bufferzone, die een volgende oorlog zou moeten voorkomen, blijkt een bron te zijn van nieuwe stormcentra der internationale politiek.

CHOIR FESTIVAL

in Woodstock's Victory Park

De nog niet zo lang geleden opgerichte Bond van Chr. Zangverenigingen in Ontario organiseerde op Labourday een eerste Zangersdag. Het was een bijzonder genoegen zoveel zanglustige landgenoten bij elkaar te zien in het mooie Victoria-park te Woodstock. En al was het dan ook een première, het geheel was goed georganiseerd en het programma werd vlot afgewerkt. In dit opzicht kunnen we spreken van een goed geslaagde meeting.

Over de artistieke prestaties van de 12 deelnemende koren zullen we dit keer niet schrijven. Aan alles was te merken dat de voorbereidingstijd, waarin juist de zomermaanden vielen met de gebruikelijke slecht bezochte repetities, onvoldoende was geweest.

Wel moet ons van het hart dat de keuze van de gezongen muziek-werken erg teleurstelde. Behoudens een enkele uitzondering (een Oratio Pro Regina, van een niet vermelde componist) bleef hetgeen ten gehore werd gebracht, beneden de middelmaat. En dit is toch niet nodig. Vooral wij, afkomstig uit een land met een rijk muzikaal-verleden, kunnen in Canada toch met iets beters voor de dag komen. Wij denken slechts aan onze onvergelijkelijke Valerius-Clancken, onze prachtige oud-Vaderlandse liederen en niet te vergeten een keur aan "Geestelijke liederen uit de Kerk der eeuwen". De voorzitter schreef in zijn introductie van het programma: "Our Leaugue is established with exactly this purpose: to serve Him and worship Him in the field of art". Maar dan moeten we ons ook zetten om het beste te brengen wat in ons vermogen ligt.

Verder lijkt het ons gewenst dat de koren ook Engelse muziek in hun repertoire opnemen. Wij bedoelen nu niet de Psalter-Hymnal, waarmee wij in de pauze werden verrast; er zijn genoeg Engelse Anthems in kleinere en grotere vorm die zeer de moeite waard zijn om uitgevoerd te worden. In de Novello-catalogi vindt men er honderden; tevens zijn daarin vermeld de zgn. glees and madrigals die met enige inspanning door elk middelmatig koor zijn te zingen.

Bedenken we wel dat slechts door goede muziek te zingen wij onze koren kunnen opbouwen.

Jammer dat de gemeenschappelijke koorzang op deze eerste bondsdag niet erg slaagde. Juist deze massale-zang had het hoogtepunt moeten vormen. Zo was b.v. het zingen van het Bondslied een tegenvaller. Dit hebben we in ons oude Vaderland toch wel eens anders horen zingen! Ook het overbekende "Glory of God in Nature" van Beethoven wilde niet lukken, het leek zelfs even op een fiasco. De oorzaak lag niet bij de koorleden, maar wel bij de dirigent die geen oog van zijn muziekpapier had, waardoor er geen contact was tussen koor en dirigent.

Al met al is hier een begin gemaakt met een zeer belangrijk cultureel werk. Wij willen de verrichtingen van deze Bond met belangstelling volgen en vertrouwen dat de resultaten steeds beter zullen worden. Ad majoren Dei gloriam!

MENNO DE GROOT.

FEUILLETON

TUSSEN TWEE MACHTEN

door S. HARRISON

27)

Hij had verwacht te zullen sterven. Nu moest hij het leven weer in met zijn moeiten.

Spoedig hoorde hij: Mr. Stefenson was gekozen.

De vraag kwam bij hem op: Waarom heeft de Here mij niet weggenomen?

Had God hem stervensbereidheid gegeven, om hem tot dit leven met zijn strijd en zonde terug te roepen?

Hij begreep het niet.

Zijn vrouw merkte wel, dat hij niet zo heel blij was, beter te worden.

Ze vond het verdrietig.

"Vind je het niet heerlijk, man, dat je bij ons mag blijven?"

Hij was de laatste tijd ontwend met zijn vrouw over zijn innerlijk leven te spreken.

Zijn antwoord was dan ook weinig bevredigend.

"Ja, vrouw. Maar het leven is zo moeilijk."

"Houd je dan niet van me? Ik heb zo voor je gebeden, dat je beter mocht worden."

"Heb je dat? Heerlijk, dat God je heeft willen horen. Maar ik zie soms erg tegen de moeilijkheden op."

"Je moet het je ook niet zo moeilijk maken. Het valt wel wat mee."

"Ik hoop dat de Here mij sterken wil."

Het duurde maanden eer ds Maclure weer op krachten kwam. Zijn geestelijke gesteldheid werkte niet mee. Hij zag er te veel tegen op tot zijn werk terug te keren.

Maar dat mocht toch niet?

Hij moest dankbaar zijn, dat God hem nog sparen wilde. God had nog een taak voor hem. Een moeilijke taak. Die zelfverloochening eiste.

De weg achter Jezus aan is echter steeds een weg van zelfverloochening. Als God hem tot het leven riep, moest hij willen leven.

"Maar ik ben zo zwak, zo spoedig moedeloos," beleed hij. Of was het een verontschuldiging voor zijn onwil, om tot het leven weer te keren?

Het was hem gemakkelijker in doodsgevaar vrede te vinden in Christus' "Het is volbracht", dan gezond het leven te aanvaarden en de taak te volbrengen, waartoe God hem riep, vooral nu die taak moeilijk was.

God, die ds Maclure stervensgenade had geschonken, zou hem ook genade en kracht geven om te leven.

Hetzelfde woord, dat hem in zijn ziekte tot troost was geworden, schonk hem ook levensmoed.

"Het is volbracht."

Opeens verstond hij het in zijn waarde voor dit leven.

"Maar dan hoef ik nooit te vrezen, dat het verkeerd gaan zal," bedacht hij.

"Christus heeft overwonnen. Ik mag gelovig achter Hem aan. Dan komt het goed. Zijn kracht wordt in onze zwakheid volbracht."

Toen ds Maclure dit verstond, volgde de beterschap spoedig. Met de levensmoed kwamen de levenskrachten terug.

De zaak Stefenson?

Hij moest doen wat recht was. Dan kon hij verzekerd zijn, dat God hem sterken zou.

Ds Maclure maakt zich geen illusies, dat hij het voor de wereld gemakkelijk zou krijgen. Jezus en de apostelen hadden het ook niet gemakkelijk gehad. Maar zijn hoop was op de Here. En die hoop beschaamt niet.

Ds Maclure was aardig aan de beterende hand, toen op een avond Luke Stefenson bij hem kwam.

Luke was intussen geheel genezen.

"Mag ik u even spreken, dominee?" vroeg Luke.

"Met alle plezier, Luke. Wat is er?"

Dominee was van de stille jongen gaan houden. Die jongen dacht na, hij leefde lang niet oppervlakkig.

"Ik zou graag belijdenis willen doen, dominee."

"Dat is prachtig Luke. Dan kom je straks op de belijdeniscatechisatie."

"Dat was ik van plan. Maar ik wilde eerst toch vragen, of u het goed vond."

"Natuurlijk vind ik het goed. Ik ben er blij om. Waarom dacht je, dat ik het niet goed zou vinden?"

Het antwoord van Luke was nu niet direct een antwoord op

SOCIAL LIFE

Kerk en Vakbeweging (2)

Waar gaat het om.

Dr. Slotekamer de Bruïne zegt in een van zijn werkjes: "Gaat het in de bijbel alleen om Christus en om de zaligheid, om de zondaar de weg naar de hemel te wijzen; is de vraag naar deze eeuwigheid de enig belangrijke, de bekering der ziel het enig nodige en de beërving der zaligheid het enig doel van ons leven hier op aarde?"

En Prof. Ridderbos op de Chr. sociale conferentie van 1952 in Utrecht: "Ieder spiritualisme of dualisme, dat het geestelijke en het materiële, het ethische en het maatschappelijke, het sociale en het economische van elkaar gescheiden wil houden, en het één tot de sfeer van God, de verlossing, de geest, het andere tot die van de natuur, de onveranderlijke wetmatigheid wil rekenen, is aan de schrift geheel vreemd." Tenslotte lezen wij in het jaarboek der Presbyterian Church van Canada in dit verband: "The Church has to preach to her members and to those without, and to confront the world with all the personal and social implications of Christ's Evangel. The gospel cannot be separated from social action, for the preaching of the Evangel involves social action. The Church strives for social as well as individual renewal."

Naar onze mening heeft de Christen deel zowel aan het werk van God als Schepper, maar ook als Herschepper; de mens, die in zonde viel en daardoor zijn doel miste en onbruikbaar werd voor de schepping, mag door genade delen in het werk der herschepping mag weten, dat Christus Middelaar is geweest, waardoor Hij God en mensen verzoende. De mens is in beginsel weer vrij, de mens, maar ook de Schepping en de maatschappij zijn door Christus' werk gered en bevrijd. Er is een leven der dankbaarheid mogelijk, waardoor de mens zijn doel niet meer alleen vindt in het jagen naar de zaligheid, maar in het leven ter ere van God. Zijn leven en dat der maatschappij dient in het teken te staan van: "Het opheffen van Gods Naam over gans deze wereld, waar Christus werkte, leefde, die Hij heeft gered en die moet horen naar Zijn wetten." Naar Zijn wetten, omdat God die gaf voor al het geschapene. Deze wereld is Gods wereld, waar Hij alles schiep opdat het in eenheid de lof der Schepper zou zingen. Ondanks de zondeval zijn deze wetten gebleven. En ook hier geldt, dat de wedergeboren mens door Gods genade weer iets mag zien van deze wetten opdat hij zodoende persoonlijk als organisatorisch mag medewerken aan de lof van de Heer der Schepping. Dr. Slotemaker de Bruïne laat zo mooi uitkomen, dat het leven tot verheerlijking van Gods Naam met zich brengt, dat wij met hartstocht der ziel voor die God wensen te leven, ginder, maar ook hier; hier maar ook ginder. Christendom dat ongeschikt maakt of laks maakt voor de aardse taak, het werk als christen in de maatschappij in de weg staat, is het Christendom niet. Als het Evangelie alleen het "geestelijke" in de meest intieme zin is, dan heeft het niets tot de maatschappij te zeggen en indien de sociale kwesties uitsluitend economisch van aard zijn, dan heeft het niets aan het Evangelie te vragen".

Maar zo is het niet, de kerk staat met de boodschap van heil en verlossing midden in de wereld. Het Evangelie heeft een boodschap tot die wereld in heel haar bestaan en samenstelling. Wij allen, die geloven, staan ingeschreven in de burgelijke stand van de hemel, maar hebben in deze wereld te staan en te werken zolang ons de gelegenheid wordt geboden. De kerk dient zich bewust te zijn van de grote zedelijke en geestelijke vragen, ook op sociaal gebied. Zij dient haar houding te bepalen tegenover vragen als de staking, de dwangorganisatie, christelijke of neutrale organisatie.

Dr. Slotemaker de Bruïne zegt zo juist: "De maatschappij is de organisatie van

dominee's vraag. Het maakte echter duidelijk, waarom Luke bij dominee gekomen was.

"Ik vind het zo naar, dat vader altijd zo boos op u is. Ik houd natuurlijk veel van vader. Maar ik wil u zeggen, dat ik ook veel van u houd. Ik heb veel aan uw ziekenbezoeken gehad. En ik heb ook 's Zondags veel aan uw preken.

U hebt me er toe aangezet na te denken over mijn Doop. Daardoor heb ik bewust leren geloven, wat God mij in de Doop beloofd heeft.

Ik heb thuis wel eens geprobeerd het voor u op te nemen. Maar dan werd vader boos. Daarom houd ik mijn mond maar. Ik ben er echter zeker van, dat vader zich vergist, als hij kwaad van u zegt. Er is één in het huis van Mr. Stefenson, die u altijd dankbaar zal blijven."

De woorden kwamen er bij Luke aarzelend uit. Hij sprak, terwijl hij stil voor zich keek. Het kostte hem moeite, zijn gedachten bloot te leggen.

Maar de woorden kwamen uit zijn hart. Hij wilde, dat dominee zou weten, dat hij in Luke Stefenson een vriend had.

"Luke, ik ben heel blij met wat je zegt. Bovenal, dat ik mee heb mogen werken, om je te leren je Doop te verstaan en tot belijdenis des geloofs te komen. Dat is de rijkste zegen. We moeten Jezus Christus als onze Heiland kennen. En Hem dienen in heel ons leven.

Blijf maar veel van je vader houden en voor hem bidden. We geloven toch, dat geen enkel gebed tevergeefs is? Misschien verblijdt de Here ons nog eens wonderlijk."

Die avond dacht ds Maclure over Luke's bezoek na.

Hij was er heel dankbaar voor. Hij zag het als een van die wondere bemoedigingen, die God Zijn kinderen soms schenken wil. Mijn gebed voor Mr Stefenson is toch niet tevergeefs. Zijn oudste zoon behouden. Wie weet, of God ook de vader nog niet eens bekering geeft.

Hij dankte God voor deze bemoediging. En opnieuw bad hij of God het hart van Mr Stefenson los wilde maken van Mammon en trekken tot Zijn dient.

XIV. TWEE JAAR LATER.

"Een uitnodiging van Mr. Stefenson, om tegenwoordig te zijn bij de ingebruikneming van de nieuwe fabrieksgebouwen."

"Ga je er heen?" vroeg Mrs MacLure, naar aanleiding van deze opmerking van haar man.

"Ik weet niet. Als ik weg blijf, heeft hij schijn van recht om te zeggen: "Ik wil vrede met dominee, maar hij wil niet. En als ik ga, lijkt het alsof ik zijn manier van doen goedkeur."

"Wellington is nog altijd zonder werk, hé?"

"Ja, het is wonderlijk, hoe het onrecht in de wereld zegeviert. Mr Stefenson breidt zijn zaken steeds uit. Het lijkt wel, alsof er geen crisis voor hem bestaat. En die arme Wellington ploetert nog altijd in de werkverschaffing.

Eigenlijk is het geheel naar Psalm drie en zeventig. Dwazen hebben vrede. Toch is het ook vaak moeite in mijn ogen."

"Het is anders nogal meegevallen met hem in de kerkeraad."

"Och, hij kon niet veel. Kleine plagerijen genoeg. Pietluttige opmerkingen. Maar hij moest zich wel fatsoenlijk houden.

Het feit, dat hij in de kerkeraad zat, de gemeente mee regeerde, was onrecht. Ik heb elke Zondag opnieuw de Wellingtons bewonderd, die trouw in de kerk bleven komen, terwijl de man, die hen het brood, uit de mond had gestoten, in het gestoelte der ere zat."

"Je kunt naar de opening van de nieuwe fabriek gaan en je blijdschap uitspreken, dat hierdoor meer werkgelegenheid komt."

"Ik vind het vervelend."

Het was Mr Stefenson de laatste jaren wonderlijk voorspoedig gegaan. Hij was er zelf soms verlegen onder. Nu weer die belangrijke fabrieksuitbreiding. Daardoor kon hij dubbel zoveel produceren, terwijl de onkosten naar verhouding weinig meer werden.

Eén ding was vervelend.

Die ellendige gangster-bende trachtte hier weer een winstje uit te slaan. Maar het zou ze niet zo gemakkelijk lukken!

Ze wilden nu $ 20.000 premie per jaar. Het was een gruwel. Hij had ze $ 12.000 premie aangeboden. Dat was hem nog twaalf duizend te veel. Maar daar was nu eenmaal niet aan te doen. Doch hij dacht er niet aan die lui hun zin te geven met $ 20.000.

Mr Stefenson had een vriendelijke, maar ook zakelijke brief aan de Granttown Molest-verzekering Maatschappij geschreven. Hij begreep, zo schreef hij, dat de goede gang van zaken aan zijn fabriek mede te danken was aan de goede zorgen van de detectives van de maatschappij. Hij wilde gaarne met de maatschappij in relatie blijven. Maar hij meende, dat een premie van $ 12.000 toch wel genoeg was. Er had de laatste jaren geen enkel ongeval op de fabriek plaats gehad. Ook was de waarde van de fabriek lang niet met 100 % vermeerderd. Zodat hem een premieverhoging van 20 % voldoende leek.

(Wordt vervolgd.)

mensen met regelingen van hun onderlinge verhoudingen en, rechten en plichten. De kerk is de organisatie van diezelfde mensen met regeling van hun onderlinge verhoudingen, rechten en roeping. Deze beide hebben met elkaar te maken. De mens dient in die maatschappij toe te passen wat hij Zondags beleed, gezongen en gebeden heeft." De aarde is des Heren mitsgaders haar volheid en allen die daarin wonen. Wij zijn op aarde als leden van Christus' kerk zoekende Gods Koninkrijk en Gods Gerechtigheid (Matth. 6 : 33) in gehoorzaamheid aan Hem, Die het Koningschap over deze aarde voert en ons oproept tot daadwerkelijk Christendom, dat door Zijn verlossingswerk weer mogelijk werd. Christendom, dat de liefde tot God en de naaste in practijk tracht te brengen (Matth. 22 : 34-40) dat weet heeft van de betekenis van christelijke solidariteit, omdat wij een God en Vader hebben en een Here Jezus Christus; dat weet van dienen in navolging van Jezus, Die altijd diende en Die daarmede evenals Paulus ons een voorbeeld gaf om te jagen naar volmaaktheid.

Een ander geluid.

Jagen naar volmaaktheid, ook bij het brengen van het Evangelie en dit dan niet slechts tot de individuele mens, maar tot al het geschapene. Dit betekent, dat wij een gans ander, eigen en nieuw geluid dienen en kunnen laten doen horen, op het sociale zowel als op het politieke, culturele en wetenschappelijke terrein. Geen humanistische denksystemen zullen in de wetenschap de resulaten kunnen bepalen en de oplossingen brengen; geen socialistische, communistische of liberalistische "planning" zal de maatschappij bevrijden van economische en sociale problemen; geen recht is macht of recht is wat voor volk of land nodig is zal de politieke problemen tot het goede einde voeren; niet de lofzang op een leven in wetteloosheid kan de mens het geluk brengen. Hier kan alleen het Evangelie met haar boodschap en haar concepties over liefde en waarheid, gerechtigheid en recht, menselijkheid en gezag, kortom met Gods wetten en beginselen alleen de oplossingen brengen en kan zij tot een ware "planning" komen tot opbouw der maatschappij. In het brengen van deze grote waarheden, van deze boodschap zoekt de kerk een grote rol.

Dr. A. Kuiper zegt in zijn "Gemene Gratie" (111/424): "de kerk als instituut staat tegenover de wereld, maar als organisme, bestaande uit de gelovigen, die in hun gezin als ouders en kinderen, in het bedrijf als patroon en arbeiders, in de maatschappij als burgers en die als zodanig de krachten des Koninkrijks in hun gezinsleven, bij het onderwijs, in het bedrijf, in alle omgang met mensen en ook als burgers in de maatschappij gelden doen".

Hier waar dit koninkrijk reeds in beginsel is, zullen de gelovigen tekenen mogen oprichten van dat komende Rijk, het is zelfs een moeten. Met het geloof in de opgestane Heer en Heiland is ook de gelovige weer opgewekt en deze opgewekte mens dient mens te blijven en mag niet belemmerd worden in zijn geestelijk bestaan. Het beeld van God moet hij blijven dragen. Dood in zonde, maar met Christus opgewekt, de herschepping, waardoor hij mag medewerken aan de verheerlijking van Gods Naam over en op alle terrein van het leven. Dit laatste is de cultuurtaak, die wij hebben, hier waar Christus heerst en voor eeuwig Koning zal zijn.

P. SPEELMAN.

Voor de Rijpere Jeugd

Moet ik tweemaal naar de kerk?

Als ik eerlijk ben, jongens en meisjes, dan heb ik een grote hekel aan al die mag-ik en moet-ik vragen.

Dan krijg ik ergens een kriebel.

Jaren geleden verscheen er eens een brochure met de titel: Waar staat ons stopteken?

Het antwoord, de reactie op deze brochure, die overal bordjes met verboden toegang wilde plaatsen, was: je moet over de hele linie rechtshouden. Altijd rechtshouden.

Er is een zinnetje in één van de Hollandse psalmen dat door de gemeente steeds met een zeker enthousiasme wordt gezongen: Uw liefde dienst heeft mij nog nooit verdroten.

Kijk, daar ligt de oplossing van al die mag-ik en moet-ik vragen.

Als er liefde tot Christus in ons hart is, dan gaan deze vragen naar de achtergrond. Dan wordt heel je jonge leven liefdedienst voor God. En in de liefde vraag je nooit: met hoe weinig kan ik toe? In de liefde geef je jezelf helemaal.

Overgave.

God vraagt van ons: overgave.

Van Hem moeten we zijn in alles.

En dan willen we leven voor Zijn aangezicht, zoals de Bijbel ons voorhoudt.

Realiseer je dat: ik sta voor Gods aangezicht, ik leef vlak voor Hem. En Hij ziet mij, Hij eist mijn leven voor zich op, Hij vraagt mijn liefdedienst.

In al die vragen: mag-ik en moet-ik zit een flink stuk zelfhandhaving. Ik mis er in het zich zonder reserve overgeven aan God. Ik zie er in een achterdeurtje, dat op een kier wordt gehouden, waardoor we naar buiten willen slippen, om onze eigen weg te gaan.

Oncers.

Er wordt nogal eens geschreven over 't eenmaal kerken. Men heeft voor hen die eenmaal naar de kerk gaan op Zondag in deze nieuwe wereld een karakteristiek woord: Oncers.

In sommige gemeenten in Nederland, in de States, in Canada ook al is dit een accuut verschijnsel.

Er zijn statistieken gemaakt en 't bleek steeds: 't kerkbezoek gaat achteruit, of 't is in de emigranten geneemte vroeger, een paar jaar geleden, beter gweest. In 't begin was er zo'n honger naar 't Woord, maar nu zijn we aan de geregelde prediking alweer gewend geraakt.

Er zijn kerken waar het aantal kerkbezoekers op Zondag moeilijk de 40 pct. van het aantal ingeschreven leden haalt. Als we dit in verband brengen met de liefdedienst waarvan we zo graag zingen dan voelen jullie wel dat hier iets niet klopt. Ik vond in een niet onvermaard kerkblad het volgende:

'n Avonddienst
in de .... kerk

(bijzonderheden laat ik weg. Het was een van de mooiste kerken. 'n Lust om er te preken wat kerkgebouw betreft. Een prima orgel met een beroemd organist, een stijlvolle liturgie, m'n liefje wat wil je nog meer?)

De kerk was maar heel matigjes bezet
Er waren heel wat lege en "holle" banken
Misschien was er wel een gegrond belet,
of geen behoefte aan de "blijde" klanken?

(Misschien kreeg men wel onverwacht [bezoek
Hoe dan in zo'n geval 't beleid te voeren!
Misschien had men wel juist zo'n prachtig [boek,
of was verplicht wat met zijn „family" [te toeren.)

Hoe of het moge zijn - Eén was present
Naar Zijn belofte is Hij steeds in 't midden
Van Zijn gemeente, die haar plichten kent
en gaarne opkomt om Hem te aanbidden.

Het was een goede Lord's Day preek
over 't gebruik van Woord en [Sacramenten
Er werd geluisterd, en genoten, naar het [leek
(Toen dacht ik aan de tientallen [absenten).

Ergens anders las ik:

Ik stemde tegen de kerk.

„Vorige week Zondag heb ik tegen de kerk gestemd. Ik stemde ervoor dat het getuigenis van de kerk die middag moest worden stopgezet. Dat de Bijbel niet moest worden geopend. Enz. enz. Ik stemde ervoor dat de kerk 's middags gesloten werd of dat er alleen dienst gehouden werd voor hen, die 's morgens niet konden komen.

Want ziet u, ik kon naar de kerk gaan, maar ik bleef thuis. Ik stemde tegen."

Zo blijkt wel dat er mensen zijn die het blijkbaar tot een gewoonte maken om eenmaal te kerken, ook al kunnen ze tweemaal gaan. Oncers. Ze verdelen hun Zondag. God wat en zij wat. De kerk wat en de beach wat.

Ze houden kerk in Gods natuur! Ja, ja.

Ze vinden de car zo gemakkelijk, en vooral ouderen vinden die Engelse dienst zo moeilijk.

Moet ik tweemaal naar de kerk?

Uw liefde dienst heeft mij nog nooit verdroten!

Ik kan niet zonder de Lord's Day! niet zonder Gods zegen.

En als ik dan zover gekomen ben dat ik vragen ga: moet-ik-tweemaal? zou dat dan geen gebrek aan liefde zijn voor die God, die zijn Zoon gaf en die het evangelie van Jezus Christus ook aan mij op Zijn dag wil laten prediken?

Moet-ik?

Neen je moet niet, maar je mag, en omdat je mag, moet je ook weer. Het is een liefdedienst.

J. VAN HARMELEN.

This Canada of ours

The immigrant, as he steps off ship or plane, wonders what kind of a country lies before him. His experience will of necessity be limited because he can live only in one place. A few will move from East to West and can talk of their varied experiences, yet the vast majority will remain in one province.

Canada is the third largest country in the world, only Russia and China being larger in area. It's total area is about 3.850.000 square miles. In population it is one of the smallest, being about equal to the state of New York. From Halifax to Vancouver is 3,772 miles by rail and another 1000 miles east of Halifax lies St. John; it is 1,600 miles from the U.S.Border to the Arctic Ocean. All this information can be obtained from various books, but one must experience it as have some of the immigrants who have travelled from Halifax to Vancouver by rail, and by boat to Victoria, and realize how vast the distance and how great the country he has been privileged to pass through on way to his final destination.

Information about Canada is of recent date. Bruce Hutchison, entitled his book about Canada, "The unknown Country". When I had the call to our Church in Vancouver and Monarch-Granum as Home Missionary as Candidate in 1927 I had a hard time finding any information on Canada. The Encyclopedia Brittanica did not even have an article on Vancouver in the issue available in the Grand Rapids Library. Voltaire, in the 18th Century wrote, "Canada is a patch of snow inhabited by barbarians, bears, and beavers..." Canada was discovered some 450 years ago, yet it is only recently that it has come in the lime light. And now it may be compared to a young man with growing pains, perhaps developing a little too fast. The last war and the discovery of oil have caused the world to take notice.

The Hollanders, as far as our Church is concerned, discovered Canada in the earlier part of this Century, when the Churches in Alberta were established in Monarch, Granum, Burdett, Edmonton. During and after the first World War the Churches in Neerlandia and Ontario were organized, also Vancouver. Later in the 30ies another wave of immigrants came and the churches of Lacombe, Houston, etc. But it is only since the last War that the Hollanders have really discovered Canada. The history of Canada goes back some centuries.

The early settlers are the Indians and Eskimos. It is generally accepted that in early centuries the first settlers came from the Orient. The Indians have many physical features of the Mongolian race, but it breaks down on the language, there being little or no resemblance. It is said that there is a tribe in Northern Canada whose language resembles that of the Zuni's in New Mexico. But there is very little resemblance between the Oriental Languages and the Indian Languages. The estimated number of Indians resident in Canada is 145,000, another 10,000 are of Indian ancestry but are not considered Indians by the Canadian Government.

The administration of the affairs of the Indians is under the Department of Citizenship and Immigration. In 1951 a new Indian Act was passed giving the Indians more responsibility in their own affairs in the hope that it will hasten their advancement towards self reliance. Presently they are more or less wards of the State but the Government hopes that in due time they will take their places along with other races in the economy of the country. Some have already done so. The Caughnawaga near Montreal have become experts as steel-riggers and are in demand all over the North American Continent. Large reserves are found in South Alberta. Recently the Government has allowed the breaking of their prairie lands on a 5 year contract by white men. Heavy crops of wheat were harvested and some Indians are reaping the benefit. Recently an American-Hollander visited Alberta. He stopped to investigate a modern combine harvesting on the Indian reserve. One of these large self-propelled combines. The Indians were enjoying themselves nearby with camping and fishing. The farmer complained about the heat and hard work though enjoying an abundant harvest. He remarked how lazy the Indians were. How much more they could have in earthly goods if they farmed the land themselves. But seeing the apparent comfort and leisure of the Indian who was satisfied with less and the farmer who had the dollar fever he wondered if after all the Indian had not chosen the better part. The discovery of oil on some reserves has made them rich. Slowly the younger generation is taking their place amongst the white settlers. But to a Dutch Immigrant who has read only Wild-West stories it is always a thrill to see a real Indian.

They take an active part in any parade especially for the Stampede in Calgary.

I know that the Roman Catholic and the Anglican Churches carry on extensive mission work amongst the Indians but I'm not fully acquainted with the religious life amongst the Indians. I know that at least outwardly the Indians have all been brought under the influence of the Church much more so than in the U.S.A.

Each tribe has its own language and religion. Also excells in some Indian art and culture. If you want a real pair of Indian moccasians then write to Jan Koning, Houston, B.C. He has a large stock which he takes in trade.

P. J. HOEKSTRA.

CAN'T BEAT THE DUTCH

(uit: London Free Press)

More than one-third of the four thousand Dutch farmers, who came to Southern Ontario in the past five years now own their own farms. Since 1949, says Lloyd Hunter, supervisor of the settlements branch of the Department of Immigration, 1200 Dutch Families have bought farms with an average down-payment of $3800, and worth about $11,700 a piece. Only one family failed to establish itself, and that was due to the death of the husband; the wife returned to Holland.

These newcomers have brought 2000 acres of idle land, or old pasture, under cultivation. This is an amazing and most satisfactory record. The Hollander, coming from a land where the democratic way and the parliamentary system are practised, understood and appreciated, makes an ideal Canadian. He is a farmer by instinct, a worker by virtue of his own energy, and a good citizen because of his religious and political background. Hollanders make up only 18 per cent of our immigrant population here in Southern Ontario. We could do with many more.

Even aanleggen bij het lage landje

WEER NIEUWE SPELLING

De Nederlandse taal ondergaat de laatste decennia nog al eens veranderingen. Ook nu weer zullen vele woorden anders moeten worden geschreven. Een onlangs ingstelde Nederlands-Belgische spellingscommissie heeft enkele nieuwe regels opgesteld, die de verouderde van De Vries en Te Winkel moeten vervangen. De nieuwe spelling is inmiddels al ingegaan.

Enkele voorbeelden? Griekse woorden, althans van oorsprong Griekse woorden zullen voortaan vereenvoudigd geschreven mogen worden. De ph, th en de rh worden f, t en r, dus voortaan schrijft men bijvoorbeeld: foto en ritme en geen photo en rhytme. Aan de andere kant mag men zowel theorie als teorie schrijven. Dan de tussenvorm - en - in woorden. "En" mag alleen als men werkelijk aan een meervoud denkt, bijvoorbeeld: kruisbessenjam verder alleen e: notedop, speldeprik, enzovoorts. Het gebruik van hoofdletters zal sterk worden verminderd: namen van dagen, maanden worden voortaan met kleine letters geschreven. Dit met het oog op het rustiger maken van de tekst. Dus: zondag, 26 september. Ook de namen van jaargetijden en windstreken worden klein geschreven.

INTERESSANTE UITVINDING.

Een zekere heer L. J. van den Bogaerde uit Haarlem heeft een uitvinding gedaan, die misschien een revolutie kan inluiden voor de spoorwegen over de gehele wereld. Hij heeft schokbrekers voor railverbindingen geconstrueerd, een zo voor de hand liggende constructie, dat men zich verwonderd afvraagt waarom niemand ooit eerder op dit denkbeeld is gekomen. Het zijn korte verbindingen tussen twee rails die de staven als het ware tot een lange staaf doen aaneensluiten, waarbij uitzetting van het ijzer door hitte ongevaarlijk is. Door een en ander is een soepele gang van de treinen verzekerd en wordt de slijtage van de onderdelen tot een minimum beperkt.

EI VAN COLUMBUS

Een jampotje, voorzien van een z.g. M-sluiting heeft een Nederlands bedrijf dat zich toelegt op het fabriceren van patrijspoorten op een denkbeeld gebracht. Met de Amsterdamse uitvinder van deze sluiting werd contact opgenomen en nu is er dan ook een M-sluiting voor patrijspoorten.

Het verschil met de bestaande typen patrijspoorten komt er op neer, dat de naar frisse lucht snakkende zeezieke geen drie of vier vleugelmoeren meer behoeft los te draaien, maar met één enkele handbeweging de hele "glaspoort" omhoog kan schuiven.

Het eerste schip dat met deze nieuwe vinding zal worden uitgerust is het op stapel staande hospitaal-kerkschip De Hoop.

RODE MUSICI KREGEN GEEN VISA

In verband met communistische sympatieën is aan vier leden van het Concertgebouworkest, dat op tournee zal gaan door de U.S.A., door de Amerikaanse regering een visum geweigerd. Hierom kan men de tournee niet laten afspringen, zodat voor de betrokken hoboisten en violisten tijdelijk andere krachten zijn aangenomen.

TERECHT VERONTWAARDIGD.

Verontwaardiging heeft gewekt het bericht dat Hongarije heeft besloten een gift van f 50.000 die Nederland aangeboden heeft ten behoeve van de slachtoffers van een grote watersnood aldaar niet te aanvaarden. Gezegd werd dat het land dit geld niet nodig had. Hulp uit landen achter het ijzeren gordijn, met name Rusland werd evenwel wel geaccepteerd en in de Hongaarse pers werd er uitvoerig bij stilgestaan.....

EX-SIAMESE TWEELING KAN ZITTEN.

De Siamese tweeling uit Friesland, Tjitske en Folkje de Vries, groeit voorspoedig op. Maar nu als aparte mensjes. Twee wijze gezichtjes keken dezer dagen alle krantenlezers guitig aan. Moeder de Vries die een angstige periode heeft meegemaakt, kan, naar zij zeide, nog steeds haar geluk niet op. De twee meisjes zijn uit zichzelf rechtop gaan zitten en blijken nog steeds onafscheidelijk, maar nu in figuurlijke zin!

BLINDE TELEFONISTEN IN DIENST

Bij de politie en de P.T.T. in Rotterdam heeft men een aantal blinde telefonisten in dienst genomen, die in de praktijk zeer wel, zo niet beter dan geheel valide werkkrachten voldoen. Aldus vinden weer een groot aantal lichamelijk gehandicapte mensen in ons land nieuw emplooi.

OOGST SLECHT DOOR NATTIGHEID

De aanhoudende regenperiode gedurende de laatste maanden - September schijnt wat dat betreft wat goed te willen maken - heeft zeer nadelig gewerkt op de oogst. Vooral vele gewassen in de groenteteelt hebben zwaar te lijden gehad en zijn op zijn minst genomen in hun groei ernstig belemmerd. Het gevaar dreigt dat nu het zonnige weer meer komt opzetten vele planten - ook kasgewassen, zoals komkommers en tomaten - zullen afsterven.

'T SNELVERKEER WINT.

Het parlement heeft de regering gemachtigd de Rotterdamse Tramweg Maatschappij (die tramdiensten onderhoudt op de Zeeuwse en Zuidhollandse eilanden) deze diensten op Schouwen Duiveland, te doen beëindigen. De regering zal hiervoor een vergoeding betalen van niet minder dan een millioen gulden. Op dit eiland zullen de verbindingen voortaan met bussen onderhouden worden.

RESTAURATIE GEVANGEN POORT

Momenteel wordt het inwendige van de historische Gevangenpoort, waar Johan de Witt gevangen heeft gezeten en in de nabijheid waarvan hij is vermoord, gerestaureerd. Om paedagogische redenen zal de nadruk niet zozeer meer vallen op de gruwelen met martelwerktuigen die vroeger werden toegpast. Het gebouw zal nu meer het aspect verleend worden als onderdeel van het Hof van Holland.

Het eigenaardige feit doet zich voor dat het gebouw, zonder dat er eigenlijk reclame voor wordt gemaakt, wordt gefrequenteerd door zeer veel bezoekers. Veertigduizend per jaar is geen uitzondering.

Met name zal er voortaan op worden toegezien dat zo min mogelijk kinderen de Gevangenpoort, die martelwerktuigen blijft exposeren, al die gruwelijke dingen zien. De restauratie zal nog geruime tijd duren, want al lijkt het bouwwerk oerdegelijk, het is zeer in kwaliteit verminderd, vooral door het steeds intensiever voorbij denderende verkeer.

Hoe onze familie en vrienden naar Canada kunnen komen.

De fieldagenten onzer organisatie zijn steeds op de hoogte met immigratie-regelingen, beide in Nederland en Canada. Het is uw voordeel om zich tot hen te wenden, zij staan gereed om u hierin te helpen.

Hieronder volgt een lijst met namen en adressen van de fieldmen in Canada:

British Columbia:
E. LANINGA, 3676 Imperial Street, South Burnaby, B.C.
A. DE JONG, 1714 Nanaimo Street, New Westminster, B.C.

Alberta:
B. NIEBOER, Iron Springs, Alta.
H. J. TEN HOVE, Blackfalds, Alta.
J. PRINS, Beverly, Alta.

Manitoba en Saskatchewan:
TOM POLET, Lot 131, St. Anne's Rd, P.O. Genthon, Man.

Ontario:
J. VELLINGA, Box 234 Chatham, Ont.
HAMILTON OFFICE, 279 Bay St. S., Hamilton, Ont.
C. STEENHOF, 31 Crane Ave., Weston, Toronto 15, Ont.
J. VANDER VLIET, 304 Dundas St. W., Trenton, Ont.
L. VANDEN BERG, Box 92, Brockville, Ont.

Quebec:
A. DE JONGE, 3075 Barclay Ave., Apt. 4, Montreal, P.Q.

Nova Scotia, Nw. Brunswick, P. Edw. Isl.:
H. J. LAM, P.O. Belmont, N.S.

FOR BOYS AND GIRLS

by Uncle Richard

Boys and girls,

Here are the answers to the riddles of the Sept. 1 issue:

I

Van links naar rechts,
Adam, raaf, Asa, Ite, Deo, baal, melk, Hur, la, Gaius, or, stam, boom, ga, takel, er, Nun, Asaf, Cato, nat, vlo, zak, pauw, faam.
Van boven naar beneden:
Asa, daar, mi, re, adel, fel, Abel, trui, oker, Haman, Ruben, Asa, gat, sol, oma, gaan, kuil, rook, Bata, Gaza, sap, tam, v.w., of.

II

Parvaim, Ahimelech, Ulai, Lysanias, Bethesda, Azariah, Ramathaim-zophim, Nabal, Athaliah, Boaz, Achish, Stephanas, Joash, Omri, Havillah, Neapolis, MerodachBaladan, Ashdod, Rehoboth, Kirjath Arba.

How many marks did you get?
Wietske Bijlsma 45, Riemie Boersma 18, Bram Boersma 13, John Eelkema 38, Annie de Haan 51, William de Haan 51, Dorothy de Haan 51, Sipke de Haan 38, Martha Hogeterp 47, Jo Hoftijzer 24, Ali Hoftijzer 12, Jenny Nijwening 52, Billy Postma 2, Clementine Vermeulen 46, Homme van der Vecht 36, Christine van der Vecht 24, Judy Vos 50, Betty de Vries 32, Martha Jean Witt 47, Dick van de Wal 37, Jane Westerhuis 40, Winnie Wilms 31, Annie Wilms 30, Evelyn Zee 18.

I think the English questions of the Aug. 15 issue were rather hard. There was only one of you (Billy Postma) who had all the answers right. All the others made from one to six mistakes. I did not count it as a mistake when you said that statement 18 was false, though I believe it was true (see Gen. 37 : 28). Only four of you said that it was true.

RIEMIE Boermsa. Thanks for your letter. Did you have a nice trip to Kingston?
ALI Hoftijzer. I thank you for your letter. I can imagine that living on a farm is fun. Greetings to all eleven of your family.
BILLY Postma. You see all your answers were right; fine!
MRS. Zee. Voor Uw vriendelijk schrijven mijn hartelijke dank. Uw dochtertje behoort wel tot de jongsten, die mee doen. Ja, Canada is nu eenmaal anders dan Holland. Gelukkig, dat U op zoveel zegeningen kunt zien. Ik hoop, dat U beiden wijsheid en kracht van Boven moogt ontvangen bij de opvoeding van uw "rumoerige stelletje", waarvoor U toch zo dankbaar bent.

And now the new riddles:

I

x . . . . . Son of Rehoboam.
x . . . . . . Mountains in Syria.
x . . . . Name that Samuel gave to a stone.
x . . . . . Other name for Ahassuerus.
x . . . . Jesse's second son.
x . . . . A Jewish nobleman who was a cupbearer to a Persian king.
x . . . . Capital of Syria.
x . . . . The father-in-law of Ruth.
x . . . . . . One of Abraham's daughters-in-law; mother of a twin.
x . . . . A king of Judah, who was carried away captive to Babylon, but came back to Jerusalem again.
x . . . . A king of Judah who was killed by Jehu.
x . . . . City where Peter preached the gospel to a heathen.
x . . . . People of wich Jael was a member.
x . . . . Wife of the priest Zachariah.
x . . . . Capital of Assyria.
x . . . . Son of Jeroboam II.
x . . . . Brother of Isaac.
x . . . . Brother of Manasseh,

II

x . . . . A woman judge of Israel.
x . . . . Son of the priest Zadok.
x . . . . . . First wife of Ahasuerus (Xerxes).
x . . . . . . Prophet who lived when Hezekiah reigned.
x . . . . A woman who betrayed Samson.
x . . . . Son of Lamech.
x . . . . . . First capital of David.
x . . . . A prophet whose book has one chapter.
x . . . . The man who killed king Shallum.
x . . . . Garden in which Adam lived.
x . . . . City built by Omri.
x . . . . A judge of the Israelites.
x . . . . . . The captain of the armies of Benhadad, who was a leper.

The first letters of the riddles I and II form the names of two wellknown Canadians. Whose names did you find?

And now a question for arithmetic-lovers:
The teacher asks: How old are you, John?
John answers: My dad was 24 years old when I was born. Next year he can say to me that 2 times sum of his age andmy age are exactly 100 years.
— Do you know John's age? —

UNCLE RICHARD
P.O. Box 726
Petrolia, Ont.

Abonnements Formulier

Prijs drie dollar per jaar bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $3.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie-adres: "Calvinist Contact," Group 1, Mailboxes, Box 7, Burlington, Ont.

Naam ....

Post-adres ....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

....

Abonnements Formulier voor Nederlandse lezers

Naam van persoon in Nederland

....

Adres ....

Naam van persoon die abonnement opgeeft

in Canada ....

Adres ....

Zendt dit formulier met insluiting van 3 dollar naar ons administratie-adres: "Calvinist Contact," Group 1 Mailboxes, Box 7, Burlington, Ont., en wij zorgen voor verzending naar Nederland.

Adres Verandering

NIEUW ADRES
(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam ....

....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

Post-adres ....

TEGENWOORDIG ADRES